

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 22. marts 2016
Enhed: Primær Sundhed, Ældrepolitik og Jura
Sagsbeh.: DEPJB
Sagsnr.: 1603568
Dok. nr.: 37961

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 23. februar 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 326 (Alm. del) til sundheds- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jonas Dahl (SF).

Spørgsmål nr. 326:

”Ministeren bedes oplyse, hvordan tegnsprogstolkning til døve og døvblinde sikres i sundhedsvæsenet?”

Svar:

Tolkebistand til personer med hørehandicap er reguleret af tolkeloven, som henhører under social- og indenrigsministeren og administreres af Den Nationale Tolkemyndighed. Døve og døvblinde kan efter disse regler få tidsubegrænset tolkebistand i forbindelse med eksempelvis lægebesøg, tandlæge, lægehenvist behandling i praksissektoren, genoptræning m.v.

For offentlige myndigheder gælder yderligere sektoransvarlighedsprincippet og de forvaltningsretlige grundsætninger om vejledningspligt og god forvaltningsskik. Disse indebærer, at myndigheder skal sikre sig at kunne kommunikere med borgere med kommunikationshandicap, som myndigheden er i kontakt med, og således om nødvendigt sikre den fornødne tolkebistand. Dette gælder således også for hospitaler m.v. i forbindelse med behandlingen af døve og døvblinde.

Derudover gælder for sundhedspersoner, f.eks. læger, pligten til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed. Dette indebærer blandt andet en pligt for lægen til at forstå og gøre sig forståelig overfor patienten. Den læge, der er ansvarlig for behandlingen, skal således efter omstændighederne rekvirere en tegnsprogstolk og sikre sig, at tolken har de nødvendige kvalifikationer.

Med venlig hilsen

Sophie Løhde / Jens Bjerg Johansen